

PHẬT NÓI
KINH HIẾU TỬ (1)
Việt Dịch HT.Tâm-Châu

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 18 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

Link Audio Tại Website <http://www.phatphaponline.org>

Mục Lục

Đức Phật một hôm hỏi các Tỳ-khưu: “Này các Tỳ-khưu, cha mẹ sinh con, mười tháng mang thai, thân như trọng bệnh, tới ngày sinh sản, mẹ lo cha sợ, trong tình cảnh ấy, khó mới hết được. Sau khi sinh rồi, sê con chỗ ráo, mẹ nằm chỗ ướt. Tinh thành rất mực, huyết hóa thành sữa. Lau chùi tắm giặt, ăn mặc đầy đủ, dạy dỗ bảo ban, lễ biếu thầy bạn, dâng cúng quân trưởng. Mặt con tươi tỉnh, cha mẹ vui mừng, nếu con buồn rầu, lòng cha mẹ héo. Khi ra ngoài cửa, vẫn nhớ mền con, bước vào trong nhà, thấy con yên dạ. Tâm thường lo lắng, sợ việc chẳng lành. Ôn cha mẹ thế, lấy gì báo đáp?”

Các vị Tỳ-khưu bạch đức Phật rằng: “Lạy đức Thế-Tôn, là người con hiếu, cần nên làm sao ăn ở hết lễ, từ tâm cúng dường, đền ơn cha mẹ.”

Đức Phật lại bảo các vị Tỳ-khưu: “Này các Tỳ-khưu, con nuôi cha mẹ, bằng những thứ này: cam lộ trăm mùi, để thỏa miệng Người, mọi tiếng thiên nhạc, để thích tai Người, áo đẹp tuyệt vời, rục rỡ thân Người, hai vai cõng Người, chu du bốn biển, trả ơn dưỡng dục đến hết đời con, gọi là hiếu chăng?”

Các vị Tỳ-khưu, bạch đức Phật rằng: “Lạy đức Thế-Tôn, gọi là đại hiếu, còn gì hơn nữa?”

Đức Phật lại bảo các vị Tỳ-khưu: “Này các Tỳ-khưu, tuy được như thế, chưa phải là hiếu, cần phải thực hành: cha mẹ ngu tối, không kính Tam Bảo; hung ngược, tàn ác, lạm trộm phi lý, dâm dật ngoại sắc, nói dối phi đạo, say sưa hoang loạn, trái lẽ chân chính, hung nghiệt như thế, con hết lòng can, để khai ngộ Người. Nếu còn mê muội, chưa biết tỉnh ngộ, liền đem nhân nghĩa, khai hóa dần dần; hoặc dẫn Người xem lao ngục nhà vua, dẫn giải thí dụ về

những hình lục của những tù nhân, thưa cha mẹ rằng: “Những tù nhân này không theo pháp luật, nên thân phải bị mọi sự khổ độc, tự mình vùi lầy, mất thân mệnh mình. Mệnh mất, Thân đi, giam vào Thái sơn chịu tội nước, lửa, muôn thứ khổ độc, một mình kêu gào, không ai cứu vớt, vì theo làm ác, phải trọng tội ấy”. Ví dù chưa chuyên, khóc lóc kêu van, tuyệt không ăn uống. Hành động như thế, Người tuy chẳng minh, nhưng hẳn đau xót, vì tình thương mến, sợ con mình chết, sẽ gượng nhẫn nhục, nén lòng sùng đạo. Nếu Người đổi chí, phụng sự Phật pháp, giữ gìn năm giới: nhân từ không giết, thanh tịnh không trộm, trinh tiết không dâm, thủ tín không dối, hiếu thuận không say. Ở trong tông môn: thân từ, con hiếu, chồng chính, vợ trinh, chín họ (2) hòa mục, tôi tớ thuận tòng; thâm nhuần khắp cả đến chốn xa xôi, ai ai là chẳng hết lòng chịu ơn. Mười phương chư Phật, Thiên long, quỷ thần, nhà vua có đạo, bày tôi trung thành, con dân muôn họ ai chẳng kính yêu, hưởng phúc an lành. Dù rằng có gặp chính trị điên đảo, phụ tá gian nịnh, con ác, vợ kiêu, nghìn tà vạn quái, không làm gì được, đối với cha mẹ, đời thường yên ổn, khi tuổi thọ hết, sinh lên cõi trời, và được đến nơi chư Phật đồng hội, được nghe nói pháp, được đạo độ đời, sa hẳn khổ não.”

Đức Phật lại bảo các vị Tỳ-khưu: “Này các Tỳ-khưu, đời chưa có gì đáng gọi là hiếu. Làm cho cha mẹ bỏ ác làm lành, vâng giữ năm giới và ba tự quy, được thế dù rằng buổi sớm vâng giữ, buổi chiều mất đi, ơn ấy trọng hơn vô lượng công ơn nuôi nấng, bú mớm của cha mẹ mình. Nếu không biết đem giáo pháp Tam Bảo, rất mực khai hóa cho cha mẹ mình, tuy là hiếu dưỡng vẫn như bất hiếu. Có vợ cay nghiệt, cần nên khuyên răn, vì vợ cay nghiệt làm xa người hiền, không cần cha mẹ, chỉ ham sắc dục, say mê không chán, sinh ra những việc ngang trái đạo hiếu, hãm hại cha mẹ, quốc chính hoang loạn, vạn dân lưu vong.”

“Bản chí thường làm những việc huệ thí, lễ, giới xét mình, dịu lòng chuộng nhân, luôn luôn tiến đức, tâm ưa vắng lặng, chí học suốt thông, danh lừng chư Thiên, sánh bằng Hiền giả. Nếu làm phạm vào trong vòng mê thiếp, đam mê nữ sắc, say đắm dục tình, đáng đáp yêu kiều, biến ra muôn mối. Những người trí ít, những kẻ thấy gần, bất giác dần dần, chí quay trở lại, dìm mất thân mình, nguy hại mẹ cha, nguy cả đến nước. Ham sắc tình dăng, giận ghét, lười, kiêu, tán tâm mờ mịt, hành động vô liêm... Từ trước đến nay chỉ vì sắc dục làm hại thân mạng, tan nát họ hàng. Vì vậy cho nên, này các Tỳ-khưu, các vị cần nên xa tránh duyên trần, chuyên tâm tinh thức. Trong sạch chí mình, đạo là việc chính.”

“Giữ trọn lời răn, nếu là làm vua, giữ yên bốn biển, bầy tôi trọn trung, đem nhân trị nước; phép cha phải minh, con phải hiếu từ, chồng tín, vợ trinh. Các Ưu bà tặc cùng Ưu bà di, làm theo như thế, đời đời gặp Phật, thấy pháp, đắc đạo.”

Đức Phật nói xong, hết thấy đệ tử, ai cũng vui mừng, làm lễ rồi lui.

Chú thích:

(1) Kinh Hiếu Tử là cuốn kinh số 687 trong Đại Chính Đại Tạng Kinh. Kinh này mất tên dịch giả từ chữ Phạm sang chữ Hán và nay phụ vào Tây-Tấn-Lục.

(2) Chín họ là cha, ông, cụ, kỵ, con, cháu, chắt, chít và mình.
Hết